MiFID II:
wat verandert er voor mij?

febelfin

AXA Investment Managers | PART OF BNP PARIBAS GROUP

Belgische federatie van de financiële sector

Aarlenstraat 82, 1040 Brussel

T: 02 507 68 11

E: info@febelfin.be
www.febelfin.be

AXA IM SELECT NV

Troonplein 1, 1000 Brussel

T: 02 566 95 95

E: select.belgium.operations@axa-im.com
www.select.axa-im.be

Laten we samen succes maken van MiFID

Op 3 januari 2018 treedt de Europese beleggersrichtlijn MiFID II in werking. De nieuwe regels zijn goed voor duizenden pagina's regelgeving.

"Waarom al die vragen? Waarom zoveel informatie? Zijn die documenten nodig?" Het zijn veel gehoorde opmerkingen die een bankier krijgt wanneer hij zijn klant bijstaat bij zijn beleggingen. Het antwoord is vaak "MiFID". Een afkorting die bij nogal wat mensen gemengde gevoelens oproept.

De vrees bestaat soms dat MiFID, hoe goed bedoeld ook, de relatie met de klant zal verzakelijken en rigide maken. Als financiële instellingen willen we dat echter zoveel mogelijk vermijden.

Financiële instellingen onderschrijven de doelstellingen van de MiFID regels ten volle. We geloven echt dat MiFID II een kans biedt om onze beleggingsdienstverlening te verbeteren en dat MiFID II een goede zaak is voor de klant. Zowel u als uw financiële instelling hebben er alle belang bij om elkaar goed te begrijpen als het om een belegging gaat. Dat vermijdt misverstanden.

De financiële instellingen hebben, met de hulp van de toezichthouders, alles in het werk gesteld om aan de nieuwe regels te voldoen en u vanaf 3 januari 2018 volgens de nieuwe regels te kunnen bedienen.

Dat vergde zware inspanningen en investeringen om documenten en producten conform te maken, procedures aan te passen, IT-systemen bij te sturen en werknemers bij te scholen. Maar de klant is dat waard.

Om MiFID II helemaal te doen slagen hebben we ook u nodig. MiFID II zal enkel werken als we op uw hulp en medewerking kunnen rekenen. Daarom leggen wij u in deze brochure graag uit wat MiFID II voor u als klant betekent.

Karel Van Eetvelt, CEO Febelfin

Wat is MiFID II?

Wat is MiFID II?

De afkorting staat voor ***Markets in Financial Instruments Directive***. Het gaat om een Europese richtlijn die de spelregels vastlegt die financiële instellingen moeten volgen als ze u beleggingsproducten aanbieden of als ze u daarover advies geven.

MiFID II is de opvolger van de MiFID I Richtlijn, die in 2007 in voege is getreden.

Op welke financiële producten en diensten heeft MiFID II betrekking?

MiFID II is van toepassing op **beleggingsproducten**: dus aandelen, obligaties en beleggingsfondsen. Voor andere financiële producten, zoals betalingen of kredieten, gelden andere regels. Ook voor het geld dat u op een spaarrekening hebt staan, gelden er aparte regels.

MiFID II geldt ook voor alle **beleggingsdiensten**: beursorders plaatsen en uitvoeren, advies verlenen over beleggingsproducten of individueel vermogensbeheer aanbieden.

Op wie is MiFID II van toepassing?

MiFID II is van toepassing op **alle instellingen die professioneel beleggingsdiensten aanbieden**. Ongeacht of u voor uw beleggingsdiensten een beroep doet op een bank, een beursvennootschap, een vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies of een beheerder van een beleggingsfonds: u geniet steeds dezelfde bescherming.

Hoe zorgt MiFID II voor een betere bescherming van de belegger?

MiFID II omvat een **reeks maatregelen** die de bestaande bescherming van beleggers wil versterken:

- Striktere regels voor de verkoop van complexe producten
- Striktere procedures om ervoor te zorgen dat de juiste producten bij het gepaste doelpubliek terecht komen (*product governance*)
- Invoering van een nieuw soort beleggingsdienst: onafhankelijk beleggingsadvies
- Beperkingen op commissies die financiële instellingen kunnen betalen en ontvangen als zij beleggingsdiensten verstrekken
- Versterkte zorgplicht voor verleners van beleggingsdiensten
- Betere informatieverstrekking aan de klant
- Meer transparantie over kosten
- Meer vorming en opleiding voor het personeel
- Striktere sancties en nieuwe bevoegdheden voor toezichthouders
- Betere identificatie van opdrachtgevers van financiële transacties om marktmisbruik sneller op te sporen
- Striktere regels voor telefoongesprekken en elektronische communicatie in het kader van beleggingsdiensten

Waarom is MiFID II er gekomen?

MiFID is niet nieuw. U bent **al sinds 2008 beschermd** door de MiFID I-regels. Zo zijn financiële instellingen al sinds MiFID I wettelijk verplicht om een beleggersprofiel op te maken. Ze moeten met andere woorden nagaan of u genoeg kennis en ervaring hebt met beleggingsproducten. Ze mogen u vervolgens enkel producten aanbieden die rekening houden met die kennis en ervaring.

Verstrekt uw financiële instelling u beleggingsadvies, dan moet zij nu ook reeds nagaan wat uw financiële situatie en beleggingsdoelstellingen zijn. De producten die u wenst, moeten geschikt zijn om die beleggingsdoelstellingen te halen (dit is de zogenaamde “zorgplicht”).

De **principes van MiFID I** worden onder MiFID II behouden, maar ze worden op een aantal punten **verder aangescherpt**. Door de financiële crisis is namelijk gebleken dat er op een aantal vlakken bijkomende bescherming nodig was.

Sommige beleggers investeerden in complexe producten die ze onvoldoende begrepen of hadden geen duidelijk zicht op de kostenstructuur van een beleggingsproduct. Ook kenden sommige producten aanzienlijke waardeschommelingen, waardoor ze voor bepaalde beleggers niet langer geschikt waren.

Ben ik als private bankingklant ook beschermd?

Absoluut. MiFID II maakt geen onderscheid tussen private banking-klanten en andere particuliere klanten: beide groepen genieten **dezelfde bescherming**.

MiFID II maakt daarentegen wel een onderscheid tussen professionele en niet-professionele klanten. Voor professionele klanten gelden er minder strenge regels. Als particulier kunt u het statuut van professionele belegger aanvragen, maar alleen onder strenge voorwaarden. Het is uw financiële instelling die moet nagaan of u aan die voorwaarden voldoet.

En als kmo?

Ja, ook kmo's vallen onder de MiFID-regels, zelfs als ze de vorm hebben aangenomen van een vennootschap. Kmo's genieten dus net **dezelfde bescherming** als particuliere klanten.

Ook als u met uw vennootschap bijvoorbeeld een cashoverschot zou investeren in een beleggingsfonds, valt u onder de bescherming van MiFID.

Vanaf wanneer is MiFID II van toepassing?

MiFID II treedt in werking op **3 januari 2018**, maar de financiële instellingen bereiden zich al veel langer voor op de nieuwe regels. Er komt dan ook heel wat bij kijken. Ze moeten bijvoorbeeld het bestaande beleggersprofiel van hun klanten opnieuw herbekijken. Verder moeten ze nagaan of hun productgamma complexe producten bevat. Via bijkomende maatregelen moeten ze er dan voor zorgen dat ze dergelijke producten alleen aanbieden aan klanten die over voldoende kennis en ervaring beschikken.

Gaat MiFID II enkel over de bescherming van de belegger?

Nee, MiFID II is een heel **diepgaande hervorming**. De regels op het vlak van beleggersbescherming worden inderdaad verscherpt, maar MiFID II gaat ook over betere transparantie van de beurzen en financiele markten, en bevat regels over nieuwe vormen van beleggen zoals algoritmisch en geautomatiseerd handelen in effecten.

MiFID II, is dat niet veel administratieve rompslomp voor klanten en financiële instellingen?

Voor een stukje wel, maar MiFID II biedt een noodzakelijke bescherming voor zowel de klant als de financiële instelling.

Als klant kan het inderdaad wat vervelend zijn dat de bank bijvoorbeeld vragen stelt over uw inkomsten en toekomstplannen wanneer u een aandeel of een beleggingsfonds wilt kopen. En voor een financiële instelling is het niet altijd eenvoudig om een klant op een spontane, vlotte manier te helpen en tegelijkertijd deze regels nauwgezet toe te passen.

Dit gezegd zijnde, mogen we niet uit het oog verliezen dat de MiFID-regels er zijn om de belegger te helpen en zijn spaarcenten zo goed en veilig mogelijk te beheren. De financiële instellingen ondersteunen dan ook de uitgangspunten van MIFID II: eerst en vooral een **betere bescherming voor beleggers** en daarnaast **meer transparantie en betere voorwaarden op de markt**.

Waarom is MiFID II een goede zaak voor de belegger?

Wat verandert MiFID II op het vlak van complexe producten?

MiFID II zorgt ervoor dat meer beleggingsproducten als complex worden beschouwd. Voor dergelijke producten gelden **strengere regels**: een financiële instelling mag u die alleen nog aanbieden als ze is nagegaan dat u over de nodige kennis en ervaring beschikt om in zo een product te beleggen. U zal uw financiële instelling dus niet zomaar de opdracht kunnen geven om voor u een complex product aan te kopen.

Er bestond in België toch een Moratorium op complexe producten?

Dat klopt. In 2011 ondertekenden bijna alle financiële instellingen in België het zogenaamde Moratorium op de commercialisering van bijzonder ingewikkelde financiële producten. Daarmee riep de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) de financiële sector op om aan particuliere beleggers geen bijzonder ingewikkelde producten te verkopen.

MiFID II vervangt dat Moratorium niet. Voor bijzonder ingewikkelde producten blijft het gelden. Voor minder ingewikkelde producten die niet onder het Moratorium vallen, maar toch niet voor elke belegger zijn weggelegd, gelden voortaan wel strengere regels onder MiFID II.

Wat heb ik als klant aan een versterkte *product governance*?

Financiële instellingen zullen strengere procedures moeten opzetten om ervoor te zorgen dat de juiste producten bij het gepaste doelpubliek terecht komen.
Hoewel de meeste financiële instellingen in België dat al uit eigen beweging deden, verplicht MiFID II hen nu om:

- Voor alle producten die ze aanbieden een duidelijke **doelgroep** te **omschrijven** (bv. particuliere beleggers met een beleggingshorizon van drie jaar). Ze mogen enkel producten aanbieden waarvan de eigenschappen passen bij de doelgroep;
- Ervoor te zorgen dat alle producten hun hele levensloop blijven **overeenstemmen** met de behoeften, kenmerken en doelstellingen van de **doelgroep**. Stelt een financiële instelling vast dat een product niet meer overeenstemt met de doelgroep, dan moet ze maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de doelgroep wordt aangepast en dat de producten niet langer worden verkocht aan de oorspronkelijke doelgroep.

MiFID II komt met een nieuw type beleggingsdienst: onafhankelijk beleggingsadvies. Wat is dat?

MiFID II maakt inderdaad een onderscheid tussen onafhankelijk beleggingsadvies en niet-onafhankelijk beleggingsadvies.

Uw financiële instelling zal voortaan moeten duidelijk maken welk type beleggingsadvies zij aanbiedt. Beide diensten zijn op zich evenwaardig. Een instelling kan zelfs tegelijk onafhankelijk en niet-onafhankelijk beleggingsadvies aanbieden. Wel zal een onafhankelijke beleggingsadviseur een aantal extra maatregelen moeten nemen om aan zijn klanten te garanderen dat hij zijn advies niet beperkt tot eigen producten, en hij geen financiële prikkels krijgt om eigen producten te adviseren in plaats van producten van derde partijen.

Onafhankelijk advies

Zegt uw bank of beleggingsonderneming dat ze u onafhankelijk beleggingsadvies verstrekt, dan moet ze een brede waaier aan beleggingsproducten op de markt onderzoeken voordat ze u één of meerdere producten daarvan aanraadt, en gelden een aantal bijkomende regels om ervoor te zorgen dat het advies daadwerkelijk volledig onafhankelijk is.

Niet-onafhankelijk advies

Een financiële instelling kan er ook voor kiezen om advies te geven dat niet-onafhankelijk is. Daar is niets mis mee. Het betekent enkel dat uw financiële instelling bij haar beleggingsadvies niet noodzakelijk producten van andere financiële instellingen in aanmerking zal nemen, maar zich mogelijk beperkt tot producten die zij zelf heeft ontwikkeld. Uw financiële instelling zal u daarover moeten informeren. Maar ook in dat geval zal zij moeten nagaan of het product geschikt is voor u.

Er gelden nieuwe regels rond commissies die financiële instellingen mogen betalen of ontvangen als zij beleggingsdiensten verlenen. Wat houden die in?

Wanneer een financiële instelling een financieel product verkoopt, zal zij daarvoor vaak een vergoeding ontvangen van de fabrikant van het product, meestal onder de vorm van een commissie. Onder MiFID II zullen financiële instellingen alleen nog onder strenge voorwaarden een commissie kunnen ontvangen of betalen.

Waarom? Omdat het gevaar bestaat dat er **belangenconflicten** ontstaan. Een financiële instelling zou immers geneigd kunnen zijn om producten aan te bieden die haar een hogere commissie opleveren, maar die minder geschikt zijn voor de klant. Die commissies, ook gekend als "***inducements***", waren al geregeld onder MiFID I, maar die regels worden aanzienlijk verstrengd.

Commissies of andere geldelijke/niet-geldelijke tegemoetkomingen moeten **doorgestort worden aan de klant** in het kader van vermogensbeheerdiensten of onafhankelijk beleggingsadvies.

Een financiële instelling mag echter commissies of andere geldelijke/niet-geldelijke tegemoetkomingen blijven ontvangen en moet deze niet doorstorten aan de klant voor andere diensten dan vermogensbeheer of onafhankelijk beleggingsadvies. Voorwaarde is wel dat de financiële instelling kan aantonen dat die commissie de kwaliteit van de dienstverlening aan de klant ten goede komt, bv. door de klant digitale tools te bezorgen waarmee hij zijn beleggingsportefeuille beter kan opvolgen.

Wat is de zorgplicht en wat verandert MiFID II op dat vlak?

Als financiële instellingen beleggingsdiensten aanbieden, moeten ze zich altijd op een **loyale, eerlijke en professionele wijze** inzetten voor hun klanten. Die norm wordt ook wel de zorgplicht genoemd.

Diezelfde plicht bestond ook al onder MiFID I. Onder MiFID II wordt ze vanaf 2018 verder uitgebreid. Het algemene principe blijft ongewijzigd, maar financiële instellingen zullen nog meer dan vroeger in het **belang van de klant** moeten handelen. Concreet betekent dat het volgende:

- Ze moeten u meer uitgebreide informatie bezorgen over de kosten van de diensten en producten die ze aanbieden;
- Ze moeten u een schriftelijk rapport overhandigen over het beleggingsadvies dat ze hebben verstrekt;
- Bij de ontwikkeling van nieuwe producten moet de doelgroep bepaald zijn.

Verder zijn ze verplicht om voldoende **voorzichtigheid** aan de dag leggen. Ze moeten zich informeren over de financiële situatie en de wensen van hun klanten en hen dan adequaat informeren. Ook de informatie die de klant hen geeft, moeten ze controleren. Op basis daarvan kunnen ze waar nodig beslissen om de gevraagde diensten niet te verstrekken.

Hoe zorgt MiFID II voor betere informatie-verstrekking?

Financiële instellingen zullen u beter moeten **informeren over de aard van hun diensten**. Zij moeten u op voorhand laten weten of ze onafhankelijk beleggingsadvies verstrekken, dus of ze een brede analyse maken van de verschillende soorten financiële instrumenten.

Adviseren ze u een bepaald product, dan zullen de financiële instellingen **schriftelijk** moeten **verantwoorden** waarom dat product precies aan uw beleggingsdoelstellingen voldoet (in een zogenaamd "geschiktheidsverslag").

Eenmaal ze beleggingsadvies verstrekt hebben en u een product heeft aangekocht, zullen de financiële instellingen ook moeten aangeven of ze dat product zullen blijven opvolgen en nagaan of het product aansluit bij uw beleggersprofiel. U moet ook weten hoe vaak ze dat zal doen en hoe dat concreet zal verlopen.

Meer transparantie over kosten. Wat houdt dat in?

MiFID II wil ervoor zorgen dat de klant nog beter dan vroeger begrijpt welke kosten hij betaalt voor de aankoop van een product of dienst. Daarom moeten alle kosten die verband houden met de verlening van beleggingsdiensten en met beleggingsinstrumenten worden samengevoegd. Op die manier ziet de klant welke **impact** die kosten hebben op het **rendement** van zijn investering.

De financiële instelling moet dat samengevoegd geheel uitdrukken in **één bedrag** (zowel in contanten als in de vorm van een percentage). Dit zal overzichtelijk worden weergegeven in een illustratie (bv. grafiek) met bijhorende toelichting.

Meer vorming en opleiding voor het personeel. Is dat nodig?

In België moet het personeel bij de financiële instellingen al aan **uitgebreide opleidingsvereisten** voldoen. Zij moeten opleiding volgen over beleggingsproducten en beleggingsdiensten en worden daarop getest via opleidingsprogramma's die werden goedgekeurd door de FSMA (Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten). Op dit vlak verandert MiFID II niet zoveel voor de Belgische markt. Werknemers die in contact komen met klanten zullen voortaan wel nog beter de essentiële kenmerken van de aangeboden producten moeten kennen, begrijpen en toelichten aan de klant (bv. of het product kapitaalbescherming biedt, wat de fiscale behandeling is van de opbrengsten, wat er gebeurt als de rente schommelt, wat gepaste beleggingstermijn is, ...).

Versterkt toezicht, hoezo?

De Europese en nationale financiële toezichthouders krijgen via de MiFID II-regelgeving nieuwe bevoegdheden waarmee ze hun toezichtsbeleid verder kunnen verscherpen.

Vanaf 3 januari zullen de toezichthouders financiële instellingen kunnen **verbieden** om bepaalde beleggingsproducten aan te bieden op de markt. Dat kan natuurlijk niet zomaar, ze moeten daarvoor een **gegronde reden** hebben: bijvoorbeeld een product is te complex voor een bepaald type belegger, waardoor die **onvoldoende beschermd** dreigt te zijn. Een nationale toezichthouder moet voor een dergelijke beperking wel eerst afstemmen met de Europese toezichthouders.

Komen er strengere sancties?

Ja, de toezichthouders krijgen meer mogelijkheden om financiële instellingen die de nieuwe regels niet respecteren, te sanctioneren. Zo kunnen ze **hogere boetes** opleggen (tot wel 5 miljoen EUR). De toezichthouders zullen ook sneller bekend kunnen maken dat zij een sanctie hebben opgelegd. Dat moet een **afschrikwekkend effect** hebben voor financiële instellingen die het niet nauw nemen met de regels, aangezien zij zo aanzienlijke reputatieschade kunnen oplopen.

Klopt het dat een rechtspersoon voor bepaalde financiële transacties over een registratienummer zal moeten beschikken?

Ja, MiFID II voorziet dat banken en beleggingsondernemingen die transacties in financiële instrumenten verrichten, deze transacties moeten melden aan de bevoegde autoriteit (in België is dat de FSMA, Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten), en dit uiterlijk aan het einde van de volgende werkdag. Het doel hiervan is toezichthouders toe te laten om sneller instellingen te kunnen opsporen die betrokken zijn bij frauduleuze transacties, zoals misbruik van voorkennis of koersmanipulatie.

Een van de elementen die een financiële instelling moet melden is de identiteit van de opdrachtgever van de transactie. Voor een natuurlijk persoon volstaat het rijksregisternummer als identificatie, maar voor een rechtspersoon is voortaan een **LEI of *Legal Entity Identifier*** nodig: een alfanumerieke code met 20 tekens die op een duidelijke en unieke wijze elke juridische entiteit identificeert die actief is op de financiële markten.

Zonder LEI zullen rechtspersonen geen verrichtingen meer kunnen uitvoeren in financiële instrumenten.

Rechtspersonen kunnen een LEI verkrijgen bij een LEI-verstrekker: een organisatie die daartoe is gemachtigd door de Global LEI Foundation (GLEIF).

Op dit moment zijn volgende LEI-verstrekkers in België gevestigd:

- GS1 Belgium & Luxembourg (www.mylei.be)
- Acerta (https://acerta.be/lei)
- Xerius (www.xerius.be/lei)

Belgische rechtspersonen kunnen er ook voor kiezen om bij een buitenlandse aanbieder een LEI aan te vragen. Een overzicht van alle LEI-verstrekkers is te vinden op de website van de GLEIF: www.gleif.org/en/about-lei/how-to-get-an-lei-find-lei-issuing-organizations.

Waarom bevat MiFID II regels voor telefoongesprekken en elektronische communicatie?

Financiële instellingen moeten onder MiFID II telefoongesprekken en elektronische communicatie (zoals videogesprekken) opnemen en bewaren die betrekking hebben op het ontvangen, doorgeven en uitvoeren van cliëntorders.

Dat moet de toezichthouders helpen om beter te controleren of financiële instellingen hun **verplichtingen naleven** bij het verlenen van beleggingsdiensten.

Waarom wil een financiële instelling een beleggersprofiel opmaken en waartoe dienen de vragenlijsten die ik moet invullen als ik een beleggings-product koop?

Waarom wordt mijn beleggersprofiel opgemaakt?

Uw financiële instelling stelt uw beleggersprofiel op aan de hand van een vragenlijst. Dat is geen test of examen maar wel een **manier om u beter te leren kennen** en een goed zicht te krijgen op uw kennis, ervaring, beleggingsdoelstellingen, financiële situatie en uw bereidheid om risico te nemen. Op die manier kan zij ervoor zorgen dat u het beleggingsproduct of-advies krijgt dat het best bij u past.

De vragenlijsten zijn niet gestandaardiseerd. Elke financiële instelling kan haar eigen vragenlijst hanteren en die op maat snijden van het productaanbod van de instelling. Zo vermijdt men dat u vragen krijgt die niet pertinent zijn.

Over het algemeen komen klanten uit bij een van de volgende beleggersprofielen (benaming, aantal en soort kunnen verschillen van bank tot bank):

- Defensief/conservatief
- Neutraal/evenwichtig
- Speculatief/dynamisch

Bestaat er één enkele gestandaardiseerde vragenlijst die alle banken gebruiken? Waarom niet?

Niet alle instellingen gebruiken dezelfde vragenlijsten. Hoewel de vragen kunnen verschillen, zal elke financiële instelling uw kennis en ervaring even grondig testen. De verschillen tussen de vragenlijsten betreffen vooral het productaanbod van de financiële instelling. Niet alle financiële instellingen bieden dezelfde producten aan. Zij beperken de vragen dan ook tot die vragen die **pertinent** zijn **in het licht van hun productenaanbod**.

Een financiële instelling die opties en gestructureerde producten met hefboomwerking aanbiedt, zal dan ook andere vragen moeten stellen dan een financiële instelling die enkel eenvoudige beleggingsfondsen aanbiedt.

Hoe weet ik dat mijn financiële instelling mijn beleggersprofiel correct opmaakt/ naleeft?

De Belgische toezichthouder FSMA (Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten) houdt hierop **toezicht**. Via inspecties van de financiële instellingen kan zij de vragenlijsten toetsen op hun volledigheid, coherentie en betrouwbaarheid.

Via ***mystery shopping*** kan de FSMA bovendien nagaan of de financiele instellingen het klantenprofiel daadwerkelijk correct opmaken en naleven wanneer zij beleggingsdiensten verlenen.

Kan ik als klant geweigerd worden op basis van de vragenlijst?

Nee, u zal niet geweigerd worden. De vragenlijst dient enkel om uw beleggersprofiel op te stellen.

Als uw financiële instelling op basis van uw beleggersprofiel zou vaststellen dat een bepaald type product niet geschikt is voor u, zal zij u dat specifieke product **niet kunnen aanbevelen**. Zij kan een product namelijk pas aanbevelen als zij heeft geverifieerd of u voldoende kennis en ervaring heeft met betrekking tot het specifieke soort product, en of het product overeenstemt met uw beleggingsdoelstellingen en uw financiële draagkracht. Als dat voor een welbepaald product niet het geval zou zijn, zal de bank samen met u en op basis van uw profiel op zoek gaan naar andere producten die wel geschikt zijn voor u, en die ze u bijgevolg wel kan aanbevelen.

Mag een financiële instelling mij helpen bij het invullen van de vragen?

Een financiële instelling mag u helpen om een financieel product te leren begrijpen als zij vaststelt dat u de werking van het product fout inschat. Zo kan zij bijvoorbeeld een informatiebrochure meegeven om u de werking van bepaalde producten uit te leggen.

De financiële instelling mag de vragenlijst echter niet in uw plaats beantwoorden, of antwoorden suggereren.

Een MiFID vragenlijst is zowel een **gelegenheid voor de bank om u beter te leren kennen**, als een **opportuniteit voor uzelf om uw wensen duidelijk te maken**. Een eerlijke en correcte invulling is dan ook in het belang van uzelf én uw financiële instelling.

Mocht een financiële instelling toch de vragenlijsten helpen invullen, dan zou zij zich bovendien blootstellen aan aanzienlijke sancties. De FSMA (Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten) kan dergelijke praktijken trouwens opsporen via *mystery shopping*.

Wat heeft die vragenlijst te maken met financiële geletterdheid?

Het gebruik van de vragenlijst past enkel in een **wettelijke plicht** voor de financiële instellingen om na te gaan of u begrijpt wat de kenmerken zijn van een bepaald beleggingsproduct dat u wenst aan te kopen of dat de financiële instelling u wenst aan te bieden.

Financiële geletterdheid is een veel ruimer begrip: het doelt op de mate waarin iemand vertrouwd is met spaarproducten, kredieten, online bankieren, …

Financiële geletterdheid is erg belangrijk om ervoor te zorgen dat iemand met kennis van zaken financiële diensten en producten gebruikt. Het is dan ook een collectieve verantwoordelijkheid van burger, scholen, toezichthouders en financiële instellingen.

Verantwoordelijke uitgever: Febelfin